

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Szak/17/2016
Identifikačné číslo spisu: 1016201995
Dátum vydania rozhodnutia: 15.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1016201995.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobcu): P. X., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Afganská islamská republika, bez dokladu totožnosti, zastúpeného Ligou za ľudské práva, občianskym združením, so sídlom Štúrova 3, Bratislava, proti žalovanému: Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava, Hrobákova 44, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Sa/59/2016-29 zo dňa 7. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky právoplatné uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Sa/59/2016-29 zo dňa 7. novembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „S.s.p.“) odmietol správnu žalobu sťažovateľa zo dňa 27.10.2016 proti rozhodnutiu žalovaného č. PPZ-HCP-BA6-275-012/2016-AV zo dňa 31.07.2016 (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým bol sťažovateľ zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov a to dňom 31.07.2016 a následne bol umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov, pričom zároveň bola stanovená dĺžka doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 30.11.2016.

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynulo, že preskúmané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené dňa 01.08.2016. Posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby v zmysle § 69 ods. 5 S.s.p. bol deň 08.08.2016. Správnu žalobu podal sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu na pošte dňa 27.10.2016, teda po lehote stanovenej ust. § 225 ods. 1 S.s.p.

3. Proti uzneseniu krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu

uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Sťažovateľ v súlade s § 440 ods. 2 S.s.p. dôvod kasačnej sťažnosti vymedzil tak, že krajský súd na posúdenie prípustnosti nesprávne aplikoval ustanovenie § 225 ods. 1 S.s.p. upravujúce lehotu na podanie správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 S.s.p.

5. Zároveň poukázal na obsah správnej žaloby zo dňa 27.10.2016, z ktorej vyplýva, že táto bola podaná podľa ust. § 221 ods. 2 S.s.p., teda sťažovateľ sa podanou správnu žalobou domáhal prepustenia zo zaistenia, nie prieskumu zákonnosti rozhodnutia o zaistení. V danom prípade sa má pre posudzovanie prípustnosti podania správnej žaloby aplikovať ust. § 225 ods. 2 S.s.p.

6. Záverom navrhol, aby kasačný súd v súlade s § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s § 462 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu zruší.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 30.11.2016 uviedol, že vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti, ktoré smerujú výhradne proti rozhodovacej činnosti krajského súdu sa tento nevie relevantne vyjadriť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v skrátenej lehote včas (§ 443 ods. 2 písm. b/ S.s.p.) cestou zvoleného právneho zástupcu a s prihliadnutím na neformálnosť kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 221 ods. 2 S.s.p. žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 225 ods. 2 S.s.p. správna žaloba podľa § 221 ods. 2 môže byť podaná kedykoľvek počas trvania zaistenia, a to aj opakovane. Ak správny súd rozhodol o zamietnutí žaloby, možno ďalšiu správnu žalobu bez uvedenia nových dôvodov podať až po uplynutí lehoty 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie správneho súdu o predchádzajúcej správnej žalobe nadobudlo právoplatnosť.

9. Z obsahu odmietnutej správnej žaloby sťažovateľa zo dňa 27.10.2016 vyplynulo, že tento žiadal krajský súd o bezodkladné prepustenie zo zaistenia s odkazom na ust. § 221. ods. 2 S.s.p. Túto požiadavku formuloval nakoniec aj v petite správnej žaloby zo dňa 27.10.2016.

10. Zo znenia ustanovení S.s.p. upravujúcich konanie vo veciach zaistenia nepochybne vyplýva, že včasnosť podania správnej žaloby podľa § 221 ods. 2 S.s.p. nie je možné posudzovať podľa ust. § 225 ods. 1 S.s.p., nakoľko podanie správnej žaloby v zmysle vyššie citovaného ustanovenia nie je limitované lehotou sedem dní od doručenia rozhodnutia o zaistení tak, ako je to v prípade správnej žaloby podľa ust. § 221 ods. 1 S.s.p. Nie je to možné ani vzhľadom na účel tejto správnej žaloby, ktorý spočíva v potrebe zabezpečenia možnosti súdneho prieskumu trvania účelu zaistenia kedykoľvek v priebehu obmedzenia osobnej slobody štátneho príslušníka tretej krajiny. Uvedená požiadavka vyplýva najmä zo skutočností majúcich vplyv na účelnosť zaistenia, ktoré môžu nastať kedykoľvek, teda aj po uplynutí siedmich dní od doručenia rozhodnutia o zaistení, rozhodnutia o predĺžení zaistenia alebo rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia.

11. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatoval, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď správnu žalobu odmietol ako oneskorene podanú pretože na vec aplikoval nesprávnu právnu normu. Preto kasačný súd považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa ust. 467 ods. 3 S.s.p. ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

12. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenie krajský súd zároveň rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.